

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๒
วันพุธที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๑ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ได้มีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ

จำนวน ๑,๕๘๒ คนแล้ว ตามประกาศพระบรมราชโองการลงวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช
๒๕๔๕

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

เรื่องที่ ๒ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติงาน

ประจำปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๕๗ ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

เรื่องที่ ๓ ด้วยประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีหนังสือ

แจ้งว่า นายอาทร จันทวิมล กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ขอลาออกจากการ

เป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

และขอเดชะท่านเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหนังสือแจ้งว่า

คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ขอลาออกจากการเป็น

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าถึงเรื่องความมีเรื่องหรือกับที่ประชุมเกี่ยวกับ

การตั้งกรรมการนะครับ ด้วยประธานคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ
ติดตามมติของสภาและตรวจรายงานการประชุม แจ้งว่าคณะกรรมการประสงค์จะขอให้
สภาตั้งกรรมการเพิ่มเติมอีก ๒ ท่าน คือ พลตำรวจเอก สุนทร ชัยขวัญ และนายพร
ยุติธรรมดำรง จึงขอให้ที่ประชุมนี้แต่งตั้งทั้ง ๒ ท่านเข้าเป็นกรรมการ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

ผมก็ถือว่าที่ประชุมมีมติแต่งตั้งกรรมการทั้ง ๒ ท่าน เป็นกรรมการในชุด
ตรวจรายงานการประชุมนะครับ นอกจากนั้นมีสมาชิกฯ อีก ๔ ท่าน ขอลาออกจาก
กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งไปแล้ว คือ พลอากาศเอก ไพศาล สัตบุตร์ ขอลาออกจากการ
เป็นกรรมการในคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและ
ความมั่นคงของมนุษย์ พลเอก โสภณ ศิลพิพัฒน์ และพลโท ประยุทธ์ จันทร์โอชา
ขอลาออกจากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม พลเอก จิรพงศ์ วรรณรัตน์ ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ
ในคณะกรรมการการสาธารณสุข โดยแจ้งความประสงค์ว่าจะขอเป็นคณะกรรมการ
กิจการองค์กรอิสระ ซึ่งในขณะนี้ยังมีกรรมการไม่ครบจำนวนนะครับ ประกอบกับ
มีสมาชิกฯ อีก ๒ ท่านประสงค์จะดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ
ซึ่งรวมกับ ๓ ท่านที่มีอยู่แล้วเดิม คณะกรรมการชุดนี้จึงมีเป็น ๕ ท่าน ครบองค์ประกอบ
ที่จะเป็นกรรมการได้ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้ครับ

๑. นายสุรพล นิติไกรภพ
๒. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๓. พลโท วรเดช ภูมิจิต
๔. พลเอก โสภณ ศิลพิพัฒน์



๕. พลอากาศเอก ไพบูลย์ สัตบุศ

๖. พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์

๗. เรืออากาศโท อภินันท์ สุนนะเศรษฐี

๘. พลโท ประยุทธ์ จันทร์โอชา

๙. พลตรี คณิต สาทิตย์

จึงขอให้ที่ประชุมแต่งตั้งทั้ง ๕ ท่านเป็นคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ

นะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมมีมติแต่งตั้งทั้ง ๕ ท่าน เป็นคณะกรรมการดังกล่าวครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่
เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เนื่องจากนายวิชัย ชรรฆชอบ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาได้ลาออกจากการดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นเหตุให้ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระ ๑ ตำแหน่ง และโดยที่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการดังกล่าวยังมีวาระเหลืออยู่มากกว่า ๕๐ วัน จึงต้องดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อมตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง โดยที่มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติถึงการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้วุฒิสภาดำเนินการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเสนอต่อวุฒิสภา เพื่อเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครอง แทนตำแหน่งที่ว่าง ประกอบกับรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวได้กำหนดให้เราทำหน้าที่วุฒิสภาด้วย ดังนั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะที่ทำหน้าที่วุฒิสภาจึงต้องดำเนินการตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่างต่อไป เชิญท่านสมาชิกฯ เสนอครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตเสนอ ๕ ท่านที่ยังไม่เคยได้ทำหน้าที่ในกรรมาธิการวิสามัญใดๆ เลยนะครับ ขออนุญาตอ่านรายชื่อเลยนะครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ :

๑. นายการุณ กิตติสถาพร
๒. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๓. พลตรี คณิต สาทิทัณฑ์
๔. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิรธรานนท์
๕. พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์
๖. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี



LIART

๗. นายชนะศักดิ์ ยูบูรณ์
 ๘. นายสมหมาย ปาริจฉัตต์
 ๙. พลเอก อู๊ด เบื้องบน
- ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด
เสนอท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าทั้ง ๙ ท่าน เป็น
กรรมการฯ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่
เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๙ ท่าน ดังต่อไปนี้

๑. นายการุณ กิตติสถาพร
๒. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๓. พลตรี คณิต สาทัทภัย
๔. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์
๕. พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์
๖. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี
๗. นายชนะศักดิ์ ยูบูรณ์
๘. นายสมหมาย ปาริจฉัตต์
๙. พลเอก อู๊ด เบื้องบน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่ตาม
ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗ กำหนดให้เราตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติฯ ในกรณีที่จะมีการแต่งตั้งหรือสรรหาบุคคล ผมจะขอหารือโดยอาศัย
ข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖๐ ขอยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗ เพื่อให้กรรมการชุดที่แล้วที่ตั้งไป

เมื่อสักครู่นี้ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ ไปด้วยเสียในคราวเดียวกัน จะได้ไม่ต้องมาตั้ง
อีกครั้งหนึ่งนะครับ มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติ
อนุมัติให้ยกเว้นข้อบังคับฯ โดยไม่ต้องตั้งกรรมาธิการอีกชุดหนึ่ง เป็นอันจบเรื่องด่วน
นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

นายบรรศักดิ์ อุวรรณ โณ กับคณะเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 หมายเลข ๖๖ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ๑๓ ฉบับ
 ที่เพื่อนสมาชิกฯ รวม ๒๕ ท่าน และกระผมเป็นผู้เสนอในวันนี้ แท้ที่จริงแล้วเป็นการเสนอ
 เพื่อที่จะช่วยงานรัฐบาล เพราะถือว่าต่างฝ่ายต่างก็มาจากการแต่งตั้งโดย คมช. ทั้งสิ้น
 แต่เนื่องจากทราบว่า คณะรัฐมนตรีได้ประสานเป็นการภายในว่า มีความประสงค์จะรับ
 ร่างกฎหมายนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาแก่สภาแห่งนี้
 กระผมขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ว่าถ้ากระผมจะขออนุญาตใช้ข้อบังคับฯ
 ข้อ ๓๗ (๔) รวมการพิจารณาทั้ง ๑๓ ร่าง เข้าด้วยกัน ไม่ทราบว่าท่านประธานฯ จะกรุณาได้
 หรือเปล่าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ มีอะไรขัดข้องไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็อนุญาตให้รวมพิจารณาได้

เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบขอพระคุณครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่มเสนอกฎหมายทั้ง ๑๓ ฉบับนี้ กระผม
ขออนุญาตท่านประธานฯ และที่ประชุมแห่งนี้อภิปรายชี้แจงความเป็นมาและความสำคัญ
ของกฎหมายที่กำลังจะแก้ไขพิจารณากันอยู่ในวันนี้ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมาย ๑๓ ฉบับ
นี้ไม่ได้คิดขึ้น เขียนขึ้น โดยกระผมเองเมื่อไม่กี่วันมานี้ แต่เป็นกฎหมายที่ผ่านกระบวนการ
ของรัฐบาลมาแล้ว ใช้เวลานานถึง ๒ - ๓ ปีทีเดียว กราบเรียนความเป็นมาอย่างนี้ครับว่า
ในเวลานี้ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติใช้บังคับอยู่ประมาณ ๖๐๐ ฉบับเศษ มีกฎหมาย
ลูกบทที่เป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงใช้บังคับอยู่เป็นแสนฉบับ ในกฎหมายเหล่านี้
มีหลายฉบับที่ก็ล้าสมัย ขัดรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในรัฐบาลที่แล้วเมื่อครบ ๒๐๐ ปีของ
กฎหมายตรา ๓ ดวง ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ ก็มีดำริกันในหมู่นักกฎหมายว่าสมควร
ที่จะใช้โอกาสอันสำคัญแห่งวันนั้น คือ โอกาสครบ ๒๐๐ ปี กฎหมายตรา ๓ ดวงนั้นชำระ
สะสางกฎหมายที่ล้าสมัย ที่ไม่เป็นธรรม ที่ขัดรัฐธรรมนูญเสีย รัฐบาลในเวลานั้นก็เห็นชอบ
ด้วย จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการนโยบายพัฒนากฎหมายแห่งชาติขึ้น มีนายกรัฐมนตรีเป็น
ประธาน มีรองนายกรัฐมนตรี นายวิษณุ เครืองาม เป็นรองประธาน มีกระผมเองในเวลานั้น
เป็นเลขานุการ เพื่อทำการปฏิรูปกฎหมายไทยครั้งยิ่งใหญ่ โดยต้องการแก้กฎหมายที่ล้าสมัย
ขัดรัฐธรรมนูญ กฎหมายที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นให้แก่ประชาชน กฎหมายที่ต้องออกมา
ช่วยคนจนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในขณะที่ต้องมีกฎหมายเสริมสร้างศักยภาพในการ
แข่งขันของประเทศ คณะกรรมการนโยบายพัฒนากฎหมายแห่งชาตินั้นนอกจาก
ประกอบด้วยรัฐมนตรีในรัฐบาลแล้ว ยังประกอบด้วยอดีตคณบดี
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ประธานสาขานิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและผู้ทรงคุณวุฒิ
กฎหมายที่เป็นที่ยอมรับกันทั้งบ้านทั้งเมือง อย่างศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อมร จันทรมบูรณ์
ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ปรีดี เกษมทรัพย์ รวมถึงท่านประธานฯ เองด้วยในเวลานั้น
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมการชุดนั้นได้ไปตั้งอนุกรรมการขึ้นมา ๑๐ ชุด
เพื่อทำหน้าที่ศึกษากฎหมายที่ล้าสมัย ขัดรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นธรรม สร้างภาระโดยไม่จำเป็น
ให้แก่ประชาชน แล้วก็เพื่อให้การพัฒนากฎหมายได้มีผลจริงจัง เป็นการชำระสะสาง

โละกฎหมายที่ล้ำสมัยและ ไม่เป็นธรรมเนียมที่ ก็ได้มีการบรรจุแผนพัฒนากฎหมาย
เอาไว้ในแผนบริหารราชการแผ่นดิน และก็ได้ให้มีการทำตัวชี้วัด จัดทำข้อตกลงการปฏิบัติ
ราชการว่า ส่วนราชการมีหน้าที่ต้องไปสำรวจตรวจตรากฎหมายในความรับผิดชอบของ
ตัวเองที่ขัดรัฐธรรมนูญ ที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชน ที่ล้ำสมัยแล้ว เอามาแก้ไข
เอามาเลิกแผนพัฒนากฎหมายกันเป็นเรื่องเป็นราว แล้วก็มีการจัดเงินงบประมาณให้เพื่อการ
พัฒนากฎหมายในแผนบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีร่วมกับ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเวลานั้น เป็นผู้รับผิดชอบถึง ๑๕๐ ล้านบาท -----

- ๔/๑

ท่านประธานฯ ครับ ในการปฏิรูปกฎหมายครั้งนั้นได้ทำการปฏิรูปเรื่องสำคัญอยู่ ๔ เรื่อง คือ ๑. กฎหมายแม่ที่เป็นระดับพระราชบัญญัติและมีผลบังคับใช้ระดับพระราชบัญญัติ ๒. กฎหมายลูกบททั้งหลาย ทั้งที่เป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบทั้งหลาย ๓ จะต้องพัฒนาตัวหลักสูตรกฎหมายในมหาวิทยาลัยให้นักกฎหมายเป็นคน มีความคิดกว้างไกล ไม่ใช่เป็นนักกฎหมายที่คับแคบ บอกแต่ว่าจะอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ แต่บอกไม่ได้ว่าจะทำอะไร แล้วก็พัฒนานักกฎหมายภาครัฐที่เป็นนิติกร ที่เป็น ผู้ใช้กฎหมายทั้งหลายอยู่ รวมตลอดจนกระทั่งถึงประการสุดท้ายคือการพัฒนาการบังคับใช้ กฎหมายเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม ความเป็นธรรม ความสม่ำเสมอ ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่า เวลานั้นส่วนราชการทั้งหลายก็ลึกลงทำกัน นำเสนอกฎหมายเข้ามาสู่การพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีและไปอยู่ที่กฤษฎีกา ระดับพระราชบัญญัตินี้ผมเข้าใจว่าไม่ต่ำกว่า ๕๐ ฉบับ ระดับลูกบทนี้เป็นร้อยฉบับ และเวลานี้มีการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐคือนิติกรทั้งหลาย ถึง ๒,๐๐๐ คน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายเหล่านั้นมีความสำคัญมากด้วยเหตุว่า จะทำให้ประเทศไทยสามารถสะสางกฎหมายที่ล้าสมัย กฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญ กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมไปได้ ยิ่งกว่านั้นการดำเนินการพัฒนากฎหมายดังกล่าวก็ได้รับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนเรื่อยมาโดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทุกส่วนรวมถึงส่วนราชการ ที่รักษาการตามกฎหมาย ๑๓ ฉบับที่ผมกำลังเสนอในวันนี้ ได้รับรู้ล่วงหน้ามาแล้วเป็นปี ๆ ว่ามีการดำเนินการดังกล่าวนี้ ต่อมาก็มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายนเป็นเหตุให้ กระบวนการทั้งหมดต้องสะดุดหยุดลง แต่อย่างไรก็ตาม ผลของการพัฒนากฎหมาย ที่สำคัญในเวลานั้นยังเป็นผลที่ควรจะดำเนินการต่อไปในเวลานี้ ตัวอย่างง่าย ๆ ก็คือ กฎหมายทั้ง ๑๓ ฉบับนี้ดังที่ผมจะได้ประธานกราบเรียนท่านประธานฯ ต่อไป และยังมี กฎหมายอื่นอีกนับ ๕๐ ฉบับ ๖๐ ฉบับที่สำคัญรออยู่ เช่น กฎหมายการแยกกฎหมายแพ่งออกจากกฎหมายพาณิชย์ ซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมในเวลานี้คืออาจารย์จัญญุ ภักดีชนากุล ขอประธานโทษที่เอ่ยนาม และคณะ ใช้เวลาศึกษากฎหมายต่างประเทศเปรียบเทียบหลายประเทศ ระดมนักวิชาการ จากทั่วประเทศไทย จัดรับฟังความคิดเห็นไม่ต่ำกว่า ๓ ปีแล้วมี การแยกกฎหมายแพ่งออก จากกฎหมายพาณิชย์ เพื่อให้การค้าการพาณิชย์ของเรามีความ

เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ แทนที่จะกู้เงินกัน ๕๐๐ บาทต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ซื่อขายของกัน ๕๐๐ บาทต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ต่อไปนี้ให้ใช้ระเบียบวิธีการทางพาณิชย์ที่พร้อมอยู่แล้ว ปัญหาที่คือว่าจะต้องทำอะไรต่อไป คำตอบก็คือว่าเมื่อกฎหมายมีความล้ำสมัย ขัดรัฐธรรมนูญ สร้างภาระโดยไม่จำเป็นให้แก่ประชาชน ไม่ว่ารัฐบาลไหนเข้ามาก็ควรจะเลิกกฎหมายนี้ทั้งสิ้น จะเป็นรัฐบาลใดก็ตาม ก็มีความจำเป็นที่ต้องรีบดำเนินการ กระทบจึงได้เสนอกฎหมาย ๑๓ ฉบับนี้มาด้วยความเห็นพ้องต้องกันของเพื่อนสมาชิกฯ ตามอำนาจหน้าที่ที่สภาแห่งนี้และสมาชิกสภาแห่งนี้มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว -----

ท่านประธานฯ ครับ เมื่อพูดถึงเรื่องนี้แล้วต้องกราบเรียนต่อไปคือเรื่องความสำคัญของกฎหมายในบ้านเมือง ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายนั้นมีความสำคัญยิ่งยวดในบ้านเมืองอย่างน้อยที่สุด ๒ ประการ

ประการที่ ๑ กฎหมายจัดโครงสร้างและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เพราะกฎหมายเป็นสิ่งที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุคคล คำว่า สิทธิ ที่ภาษาฝรั่งเรียกว่า ไรท์ (Right) ครูบาอาจารย์ทางนิติศาสตร์สอนว่าหมายถึงผลประโยชน์ ชิดเส้นได้คำว่า ผลประโยชน์ นะครับ ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครอง ก็แปลว่าในขณะที่กฎหมายกำลังกำหนดสิทธิให้ใคร กฎหมายกำลังจัดสรรผลประโยชน์ว่าใครจะได้อะไรอย่างไรและเมื่อใด เพราะฉะนั้นในการออกกฎหมายแต่ละครั้งสภาแห่งนี้กำลังทำหน้าที่จัดสรรผลประโยชน์และกำหนดโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับบ้านเมืองซึ่งมีผลระยะยาวนานทีเดียวจนกว่าจะถูกยกเลิกหรือแก้ไข

ความสำคัญในประการที่ ๒ ก็คือกฎหมายนั้นเป็นกติกากองบ้านเมือง เป็นกฎหมายที่ทำให้เมื่อเขียนเป็นกฎหมายแล้วต้องทำ หรือต้องไม่ทำ เป็นสถาบันขึ้นมาแล้วกฎหมายนี้เองครับจะเป็นเครื่องสร้างภาระหรือลดภาระก็ได้ จะส่งเสริมหรือจะทำลายหรือจะควบคุมก็ได้ ทั้งหมดนี้คือความสำคัญของกฎหมาย ความสำคัญของกฎหมายที่ว่านี้มีมากจนพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งเสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๑ แล้วก็มีพระชนมายุเพียง ๑๕ พรรษา จนกระทั่งถึงปี ๒๔๑๖ เมื่อทรงมีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษานั้น ในเวลานั้นสมเด็จพระยาบรมมหาราชวังเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน สมเด็จพระยานิยามการใช้อำนาจบริหารสั่งการทีละเรื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริสตอนหนึ่งในพระบรมราชาธิบายแถลงการณ์แก้ไขปกครองแผ่นดิน ซึ่งกระผมขออัญเชิญมา ณ ที่นี้ ความว่าเอกเชกคิวทีฟ (Executive) นั้นเป็นที่หวงแหนของริเจนต์ (Regent) และเสนาบดี แต่ลิจิสเลทีฟ (Legislative) นั้นหาใครจะมีผู้ใดชอบใจไม่ เราจึงได้อุดหนุนการลิจิสเลทีฟขึ้นจนมีเคาน์ซิล (Council) ที่ปรึกษาทำกฎหมายอยู่เนื่อง ๆ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้เวลาช่วงต้นของรัชกาลก่อตั้งเคาน์ซิลออฟสเตต (Council of state) คือที่ปรึกษาราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือที่ปรึกษา

ราชการแผ่นดินขึ้น ซึ่งเป็นที่มาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเวลานี้ เอาเสนาบดีทั้งหลายทั้งรุ่นเก่า รุ่นหนุ่มมาร่วมกันประชุมออกกฎหมาย และกฎหมายสำคัญที่แก่นันซิด ออฟสเตรตออกนั้นเป็นกฎหมายปฏิรูปโครงสร้างประเทศไทยในระยะยาวทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติเกษียณอายุลูกทาส พระราชบัญญัติขรัยฎากรพิพัฒน์ พระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวงและกรม เหล่านี้เป็นต้น และเมื่อครั้งใดก็ตามที่ผู้สำเร็จราชการแผ่นดินคือ สมเด็จพระยามีความเห็นเป็นอย่างหนึ่ง แต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริเป็นอีกอย่างหนึ่ง ทุกครั้งสมเด็จพระยาจะต้องยอมพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วยเหตุว่าทรงใช้กฎหมายซึ่งทรงตราขึ้น โดยผ่านแก่นันซิด ออฟสเตรตเป็นกติกากำเมือง และกฎหมายตรา ๓ ดวงในเวลานั้นในลักษณะกบฏศึก บัญญัติเอาไว้ชัดเจนว่า ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดบทพระอัยการที่พระมหากษัตริย์ ทรงตราขึ้น โดยจงใจผู้นั้นมีความผิดฐานกบฏศึก ทั้งหมดที่กราบเรียนประวัติศาสตร์มาให้ ท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ได้กรุณาปรับไว้พิจารณานั้นก็เพราะว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นทรงเล็งเห็นว่ากฎหมายนั้นเป็นหลักสำคัญของบ้านเมือง ที่จะอยู่ตลอดไปจนกว่าจะแก้หรือจะเลิก -----

เมื่อเป็นอย่างนี้ทรงให้ความสำคัญกับการนิติบัญญัติเป็นเบื้องต้น ประถม เป็นเบื้องต้นแรก
รัฐบาลนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สมควรที่จะเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท
ด้วยเหตุว่ารัฐบาลนี้มีเวลาเหลือนับแต่วันนี้เป็นต้นไปไม่ถึง ๑ ปีแล้วนะครับ และเมื่อ
เวลาที่เหลือไม่ถึง ๑ ปีนั้น ถ้ารัฐบาลแห่งนี้ไปท่านโยบายอะไร กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับว่าพอรัฐบาลใหม่ที่เขามาจากการเลือกตั้ง เขาก็เปลี่ยนนโยบายของท่านได้
ทุกเรื่อง เว้นแต่สิ่งนั้นท่านจะกำหนดลงเป็นต้วบทกฎหมาย เพราะต้วบทกฎหมายนั้น
เป็นการกำหนดโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ เป็นการจัดสรร
ทรัพยากรที่มีผลในระยะยาว ด้วยเหตุคั้งนี้เองครับ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงและมีสภามาจาก
การแต่งตั้งและรัฐบาลที่มาจากการแต่งตั้งเช่นนี้ในอดีต จะต้องมีการปฏิรูปกฎหมายคั้ง
สำคัญ กระผมขอประทานอนุญาตยกตัวอย่าง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อคั้งรัฐบาล
ท่านนายกฯ อานันท์ ปันยารชุน ในปี ๒๕๓๕ นั้น มีเวลาไม่ถึง ๑ ปีครับ พอกับรัฐบาลนี้
แต่ว่ารัฐบาลนั้นเสนอกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๔๗ ฉบับ
แล้วในกฎหมายเหล่านั้น เป็นกฎหมายที่เป็นผลประ โยชน์กับบ้านเมือง แต่ผู้ดำรงตำแหน่ง
การเมืองที่มาจากการเลือกตั้งจะไม่ยอมให้ผ่านสภาหรือครับ ตัวอย่างเช่น การแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ให้มีการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า ซึ่งคณะรัฐมนตรี
ในสมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ตีตกไป ตัวอย่างอีกฉบับหนึ่งคือกฎหมายว่าด้วยการ
ร่วมการงานระหว่างเอกชนในกิจการของรัฐ เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็ขออนุญาตกราบเรียน
เสนอผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลควรจะใช้เวลาที่สั้นทำสิ่งซึ่งเป็น
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเสียใหม่ ที่รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง
จะไม่ทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกกฎหมายที่มีลักษณะในการจำกัดอำนาจของตัวเอง
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น กฎหมายป้องกันการทุจริตทั้งปวง กฎหมายว่าด้วย
ผลประโยชน์ขัดแย้ง กฎหมายว่าด้วยการเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ อย่างกฎหมายใน
อเมริกาที่เขาเรียกว่าอินดีเพนเดนต์คาน์ซิล (Independent Council) หรืออัยการอิสระ
รวมทั้งกฎหมายที่มีลักษณะส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งกฎหมายสำคัญทั้งหลาย



ที่เข้าคิวรอกันอยู่ในเวลานี้ เช่น กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายข้าราชการพลเรือน สิ่งเหล่านี้รัฐบาลควรใส่ใจเอาใจใส่ให้มาก และให้ความสำคัญ เพราะเหตุที่จะเป็นผลงานของรัฐบาลนี้ที่ให้กับบ้านเมืองเป็นระยะยาว แล้วใครจะมารื้อมาถอนมาเลิกมาลดก็ไม่ได้ จนกว่าจะมีการเลิกหรือแก้กฎหมาย แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ๒ เดือนที่ผ่านมาตามกฎหมายเข้าสภาแห่งนี้้น้อยมาก สมาชิกสภาแห่งนี้พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาล นั่งรอจะพิจารณากฎหมายกันอยู่ ตัวกระผมเองไม่ขอเป็นคณะกรรมการสามัญชุดใด ก็เพราะจะช่วยรัฐบาลในเรื่องการออกกฎหมาย ทำกฎหมายที่ทำได้ในสมัยรัฐบาลเลือกตั้ง โดยเฉพาะกฎหมายที่จำกัดอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและควบคุมการทุจริตของเขา แต่รอเหมือนข้าวคอกยฝนครับ นาน ๆ จะเข้ามาทีหนึ่ง -----

ผลที่สุดครับ กระผมก็ไปเรียนท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีท่านที่แล้ว ไม่ใช่ ท่านนี้ะครับ ว่าท่านรัฐมนตรีที่เคารพ เวลานี้สภายังไม่มีอะไรที่จะค่อยพิจารณามากนัก ผมจะขออนุญาตเสนอกฎหมาย ๑๓ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ส่วนราชการทั้งหลายรับรู้ รับเห็นกันมาแล้ว ทำกันมา ๒ ปี โดยเปิดเผยด้วยความสงบทุกคนรับรู้ ถ้าท่านรัฐมนตรี และรัฐบาลคิดจะเสนอเอง กระผมจะไม่เสนอ แต่ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่ขัดข้องหรือไม่ตอบมา กระผมจะเสนอ เพราะเหตุว่ากฎหมาย ๑๓ ฉบับนี้ ๑๑ ฉบับนี้อยู่ที่กฤษฎีกา แล้วกฤษฎีกา ตรวจสอบเสร็จแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ๒ เดือนผ่านไปไม่ได้รับคำตอบ กระผมเองก็พยายามวิง บอกรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลแห่งนี้ทุกท่าน บางท่านก็นั่งอยู่บนบัลลังก์ในเวลานี้ ท่านแรกที่บอก อีกท่านหนึ่งก็คือ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ว่า ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ กระผมจะเสนอกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนกเทค (NECTEC) เป็นคนทำวิจัยมาแล้วก็มีเอกสารหนา ๑ เล่มนี้ และผมได้เสนอ ท่านประธานฯ ไปแล้วด้วย ท่านรัฐมนตรีท่านก็ไม่ขัดข้อง ผมเจอคุณหญิงไขศรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ผมก็บอกว่าผมจะเสนอกฎหมายวัฒนธรรม จะเสนอเลิก กฎหมายวัฒนธรรมที่ล้าสมัย ท่านก็บอกไม่ขัดข้อง เจอท่านอาจารย์ประสิทธิ์ ขอบุรุษาน โทษที่เอ่ยนาม ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบทางกฎหมายของรัฐบาลท่านใหม่ ผมก็กราบเรียน ท่านว่าผมกำลังจะเสนอกฎหมาย ๑๓ ฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ กระผมขอ กราบเรียนว่า ได้แจ้งให้รัฐบาลทราบแล้ว แล้ววันนี้ก็ทราบจากท่านประธานฯ ว่าปกติถ้าหาก มีกฎหมายของรัฐบาล ท่านประธานฯ ก็จะบรรจุกฎหมายของรัฐบาลก่อน แต่บัดนี้รัฐบาล ไม่ได้เสนอกฎหมายมาเลยแม้แต่ฉบับเดียว วันนี้ถ้าไม่มี ๑๓ ฉบับนี้ะครับที่ท่านประธานฯ เมตตาบรรจุให้ ก็เป็นอันว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ จะประชุมกัน ๒ - ๓ ระเบียบวาระ แล้วก็ต้องหยุดประชุม และพรุ่งนี้ท่านประธานฯ ก็ต้องทำหน้าที่ประชุมอีก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามา แต่เมื่อคณะรัฐมนตรี ท่านมีความรู้สึกว่าจะรับไปพิจารณาก่อนตามข้อบังคับฯ ที่สภาแห่งนี้เอื้อเพื่อเขียนไว้ ให้ โดยเขียนไว้ให้ในข้อ ๑๑๑ กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างนี้ก็ไม่ขัดข้อง แต่ก่อนที่รัฐบาลจะรับไปนั้นขอกราบเรียนนำเสนอหลักการของกฎหมายฉบับนี้ย่อ ๆ

เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ และรัฐบาลได้เห็นเจตนาอันแท้จริงว่าต้องการร่วมงานกันทำ ต้องการช่วยกันไม่ได้มีเจตนาเป็นอื่นเลย ต้องการให้รัฐบาลมีผลงาน มีผลงานที่ยืนยาวตลอดกาล นานจนกว่าจะถูกลบเลิกหรือแก้ไข โดยกฎหมายใหม่ ไม่ใช่ผลงานสั้น ๆ ที่เป็นนโยบายที่กำหนดวันนี้และรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นก็ได้ กฎหมายฉบับที่ ๑ ที่กระผมนำเสนอแล้วท่านประธานฯ เมตตาดำรงจู่ให้วันนี้คือ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กฎหมายฉบับนี้มีความเป็นมาสั้น ๆ ครับ ท่านประธานฯ ครับว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ มีการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ออกมาใช้บังคับในปี ๒๕๔๕ แต่พอใช้ไปแล้วทั้งภาครัฐและภาคเอกชนยังมีความไม่แน่ใจ ก็เลยไม่แพร่หลาย จึงได้ให้เนกเทคช่วยศึกษาว่าจะทำอย่างไรให้กฎหมายนี้แพร่หลาย เป็นที่แน่ใจของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เนกเทคก็ใช้เวลาศึกษาอยู่ปีกว่าครับ เป็นเอกสารออกมาปีนี้ แล้วก็ยกร่างกฎหมายเสนอมาด้วย กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญอยู่ ๕ เรื่องเท่านั้นเองครับ เพื่อที่จะช่วยให้การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ลดเอกสาร อันจะเป็นประโยชน์ให้กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติคือป่าไม้ด้วย ๕ ประเด็นเท่านั้นเองครับ

เรื่องที่ ๑ คือกฎหมายฉบับนี้แก้ปัญหาในเรื่องการปิดอาคารแสดมภ์ ซึ่งประมวลรัษฎากรมาตรา ๑๑๘ บอกว่าต้องปิดอาคารแสดมภ์และขีดฆ่าบนอาคารแสดมภ์ แต่ว่าทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่มีแสดมภ์ให้ปิด กฎหมายฉบับนี้ก็บอกว่าให้ใช้วิธีชำระเงินแทน หรือดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างไรก็ได้ อย่างที่เขาทำกันในฮ่องกง ในสิงคโปร์ ในอังกฤษ ในอเมริกา

เรื่องที่ ๒ ก็คือเพิ่มวิธีการที่เชื่อถือได้ในการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการปลอมแปลงและลักลอบดักข้อมูล อันจะสร้างความมั่นใจให้กับบุคคลทั่วไปในการใช้กฎหมายฉบับนี้ยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ ๓ ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ๒๕๔๔ นั้น กำหนดให้การทำเอกสารเป็นอิเล็กทรอนิกส์ ตั้งแต่ต้นใช้ได้ตามกฎหมาย แต่กฎหมายฉบับนั้นไม่มีความแน่ชัดว่าถ้าเอกสารนั้นทำเป็นกระดาษ แล้วต่อมาเอาไปสแกน (Scan) ลงในคอมพิวเตอร์ การสแกนเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ นั้นจะมีผลเท่ากับกระดาษซึ่งเป็นต้นฉบับ แล้วกฤษฎีกาก็ตีความมาแล้วด้วยว่าสิ่งที่สแกนไว้ในตัวคอมพิวเตอร์นั้นเป็นสำเนาซึ่งไม่ใช่ต้นฉบับ กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้ทำอะไรมากไปกว่าการบอกว่าสิ่งที่สแกนไว้ในคอมพิวเตอร์นั้นให้ถือว่าเป็นต้นฉบับด้วย แล้วก็เมื่อพริ้นต์ (Print) ออกมาโดยวิธีการมั่นคงที่เป็นที่ยอมรับ ให้ถือว่าเป็นต้นฉบับที่ใช้ในศาลได้ ซึ่งตรงนี้ครับท่านประธานฯ ครับ จะช่วยในการลดการเก็บเอกสาร ซึ่งกฎหมายต่าง ๆ ของไทยกำหนดไว้ให้เก็บ ๕ ปีบ้าง ๗ ปีบ้าง ๑๐ ปีบ้าง เช่น กฎหมายภาษีสรรพสามิตกำหนดให้เก็บ ๕ ปี กฎหมายศุลกากร ๕ ปี กฎหมายการบัญชี ๕ ปี กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้ธนาคารพาณิชย์เก็บ ๕ ปี เก็บจนกระทั่งต้องสร้างโกดังเก็บกันมโหฬารท่วมหัว ต่อไปจะได้เก็บง่าย ๆ ครับ เก็บในดิสเก็ต (Diskette) หรือเก็บในฐานข้อมูลซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่กว้าง แล้วก็ใช้เป็นประโยชน์ในศาลได้

ประเด็นที่ ๔ กฎหมายฉบับนี้พยายามแก้ปัญหาเรื่องการรับฟังพยานในศาลของข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้ชัดเจนขึ้น โดยให้ประธานศาลทั้งหลายไปออกระเบียบกำหนดวิธีรับฟัง



และท้ายที่สุดครับคือการเก็บเอกสารอย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว เมื่อเข้านี้พบท่านรัฐมนตรีท่านก็บอกว่าท่านไม่ขัดข้องที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านหลักการแล้วไปตั้งกรรมาธิการ แต่ว่าเนื่องจาก ครม. มีมติว่าให้รับไปดูก่อน ท่านก็ยอมเสียเวลา ๑ เดือน ผมก็ไม่ขัดข้องครับ เพราะว่าเวลา ๑ เดือนก็ไปดูก่อนได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายอีก ๑๒ ฉบับ กฎหมาย ๑๒ ฉบับนี้ กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ นะครับว่าบัดนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจเสร็จแล้ว ๑๑ ฉบับ รัฐบาลจะรับ ๑๒ ฉบับ นี้กลับไปดู แล้วก็ส่งร่างที่กฤษฎีกาตรวจเสร็จกลับมาภายใน ๑ เดือน ตามข้อบังคับฯ ก็ไม่ขัดข้องอีก แต่กราบเรียนว่าหลักการของกฎหมายอีก ๑๒ ฉบับนั้น จริง ๆ แล้วเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งสิ้นใน ๔ กลุ่มครับ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เกิดความเสมอภาคระหว่างชาย หญิง แล้วก็ห้ามเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม อันเป็นการขัดต่อประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ อธิบายทีละร่างสั้น ๆ รวบรัด แล้วรัฐบาลรับไปเถอะครับ แต่รับไปแล้วอีก ๑๑ ฉบับนั้นพร้อมแล้ว ผมเช็กไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่านก็บอกว่าเสร็จแล้ว ก็เสนอกลับมาได้ มะรินนี้ก็ได้ครับ สภาแห่งนี้จะได้มีงานทำ

กลุ่มแรกเป็นการแก้ไขเรื่องความเสมอภาคและห้ามเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม เรื่องแรกคือเรื่องความเสมอภาคชาย หญิงรับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ปรากฏอยู่ในร่างที่ ๖.๒ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างฉบับที่ ๖.๕ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กระผมขออนุญาตอธิบายรวบทั้ง ๒ ร่างนี้

เลยว่ารัฐธรรมนูญบอกว่าย ชาย หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่าการที่กฎหมายบังคับ กฎหมายชื้อบุคคลบังคับให้หญิงมีสามีใช้นามสกุลสามีนั้น ขัดรัฐธรรมนูญ ก็แก้ไขไปแล้ว แต่มีกฎหมายอีกหลายฉบับที่ยังไม่ได้แก้ไข โดยเฉพาะกฎหมายแพ่งใน ๒ เรื่องครับ เรื่องหนึ่งคือเรื่องการให้สิทธิหญิงซึ่งเป็นคู่หมั้น ในกรณีที่เป็นคู่หมั้นกับชาย แล้วมีหญิงอื่นที่เป็นภักดิ์ ขอภัยรับท่านประธานฯ ที่ต้องใช้คำภาษาพูดมาเกาะเกาะเกาะ โลมถึงขั้นร่วมประเวณีหรือไม่ร่วมประเวณีก็ตามกับชายคู่หมั้น เวลานั้นหญิงคู่หมั้น ไม่มีสิทธิเรียกค่าทดแทนครับ เพราะกฎหมายแพ่งไทยนั้นเขียนโดยผู้ชายในอดีต บอกว่าชายคู่หมั้นเท่านั้นที่สามารถเรียกค่าทดแทนจากชายอื่นที่มาละเมิดหญิงคู่หมั้นของตัว ที่ภาษากฎหมายตรา ๓ ดวงเขาเรียกว่า ชู้เนื้อชันหมาก บัดนี้ ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับนี้บอกว่า เอาละเพื่อจะให้ผู้หญิงเท่าผู้ชาย ต่อไปถ้าผู้ชายเป็นคู่หมั้นของผู้หญิงแล้ว มีหญิงอื่นมาถุกถักเกาะกับผู้ชาย คนนี้ ผู้หญิงก็ฟ้องเรียกค่าทดแทนจากชายและหญิงอื่นได้เหมือนกัน เหตุหย่าครับ

ท่านประธานฯ ครับ เหตุหย่านั้นเมื่อก่อนตามประมวลกฎหมายแพ่งบอกว่า หญิงมีผู้ชายฟ้องหย่าได้ ชายยกย่องหญิงอื่นฉันทรรยา หญิงฟ้องหย่าได้ ก็แก้ไขเท่ากันเท่านั้นเองครับ ว่าชายหรือหญิงก็ตามนะครับยกย่องหญิงหรือชายอื่นฉันทรรยา หรือไปเป็นชู้เขาก็ฟ้องหย่าได้เสมอกัน ท่านประธานฯ ครับ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๒๘๖ อยู่ในระเบียบวาระที่ ๖.๕ ก็แก้ไขโดยหลักการเดียวกัน คือการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ นั้นคือเมื่อก่อนนี้กฎหมายบอกว่า ผู้ใดข่มขืนหญิงอื่นที่มีใช้ภรรยาตัว ต้องระวางโทษเท่านั้นเท่านั้น ก็แปลว่าคนที่จะมีความผิดฐานข่มขืนได้ก็คือผู้ชายเท่านั้น ร่างนี้แก้ว่าผู้ใดข่มขืนหญิงอื่น



ที่มีใช้ภรรยาตัว หรือชายอื่นที่มีใช้สามีตัว ก็ต้องรับโทษเหมือนกัน นอกจากนั้น ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายอีกมาตราหนึ่งคือมาตรา ๒๘๖ ขอประทานโทษนะครับ เขาสอนกันในมหาวิทยาลัย เขาเรียกความผิดอย่างนี้ ฐานนี้จริง ๆ คือความผิดฐาน ชายแมงดา แปลว่าชายใดก็ตามที่ดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของหญิงนครโสเภณีมีความผิด คำถามก็คือว่าแล้วผู้หญิงที่เป็นมามาซึ่งที่ดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของหญิงนครโสเภณี หรือชายนครโสเภณีนี้ทำไมไม่มีความผิด ประมวลกฎหมายอาญาก็บอกว่าผิดเท่ากัน ก็แก้แค้นเองครับ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคที่แท้จริง แต่ถ้ารัฐบาลคิดว่าจะรับไปคูให้ สบายใจก็ไม่ขัดข้องครับ

- ๑๐/๑

กลุ่มที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือกลุ่มที่ห้ามการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งฐานะบุคคล เพราะเหตุแห่งสภาพร่างกาย เพราะเหตุแห่งสารพัด ซึ่งเวลานี้ก็ยังขัดรัฐธรรมนูญอยู่ เพราะขัดประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ท่านประธานฯ ครับ กลุ่มนี้มีอยู่ทั้งสิ้น ๕ ฉบับ ฉบับที่ ๑ คือ ร่างพระราชบัญญัติอยู่ในระเบียบวาระ ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ไม่ได้แก้อะไรเลยครับ แก้มাত্রา ๑๔ (๑) และ (๖) กับมาตรา ๔๘ (๑) และ (๖) ซึ่งเขียนไว้แต่เดิมว่า คนที่จะมาขออนุญาตได้ในการประกอบร้านขายยานี้ะครับ จะต้องเป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินกิจการได้ ชิดเส้นใต้คำว่า และเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินกิจการได้ ตรงนี้แปลว่า เลือกปฏิบัติโดยฐานะ ก็เอาข้อความตรงนี้ออก กระทรวงสาธารณสุข เกิดตกอกตกใจกันใหญ่โต โอ้โฮไปแก้อะไร ความจริงไม่ใช่เลยครับ เราไม่ให้เลือกปฏิบัติเพราะฐานะทางเศรษฐกิจเขา ในมาตรา ๔๘ (๖) เขาจะขายยา ไปบอกว่าคนที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรค โรคเท้าช้างนี้ขายยาไม่ได้ นักวิชาการก็วิจารณ์ว่าแล้วมันเกี่ยวอะไรกันกับการขายยากับการเจ็บป่วยด้วยวัณโรค ก็เอาออกอีกเหมือนกัน ร่างต่อไปครับ ที่เป็นห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม คือ ร่างที่ ๖.๔ คือ ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แก่เพียงเล็กน้อยครับ คือในมาตรา ๘ ตรี (๔) (๕) คือกฎหมายบอกว่า คนจะเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจจะต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย เอาละห้ามคนไม่ให้บุคคลล้มละลายเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจเข้าใจได้ เพราะเขายังล้มละลายอยู่ แต่ไปห้ามบุคคลที่เคยล้มละลายแล้วบัดนี้ไม่ล้มละลายแล้วเป็นนี้ มันไปห้ามเพราะฐานะเขา ขัดรัฐธรรมนูญก็เอาออก แค่นี้เองครับ ท่านประธานฯ ครับ อีกร่างหนึ่ง คือร่างที่ ๖.๖ ร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ก็แก้มাত্রาเดียวครับ คือ มาตรา ๒๒ (๔) บอกว่า คนที่จะไปขออนุญาตจัดที่ดินเพื่อการครองชีพนั้น กฎหมายเขียนอย่างนี้ ต้องขยันขันแข็ง มีร่างกายสมบูรณ์และสามารถประกอบการเกษตรได้ เขียนอย่างนี้ขัดรัฐธรรมนูญชัดเจนครับ ด้วยเหตุที่ว่าไปเอาสภาพร่างกายของบุคคลมาเป็นเครื่องเลือกปฏิบัติ ก็เอาแค่นี้ครับออก ร่างต่อไปซึ่งเป็นร่างที่ ๔ คือ ร่างตามระเบียบวาระข้อ ๖.๑๐ คือ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ก็ตกใจอีกความจริงไม่มีอะไรน่าตกใจเลยครับ เพราะกรมที่เกี่ยวข้องเขารู้มาตั้งแต่ต้นแล้ว
ทำมาแล้ว ๒ ปี ตัด (๑) ที่บอกว่าคนจะไปขอประกอบธุรกิจนี้ต้องเป็นเจ้าของกิจการและ
ผู้มีทรัพย์สิน หรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินกิจการได้ กฎหมายโบราณเขียนได้ครับ
แต่หลังปี ๒๕๔๐ มีประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยว่า
ท่านจะเอาฐานะทางเศรษฐกิจมาเลือกปฏิบัติไม่ได้ก็ตัดออก ร่างฉบับที่ ๖.๑๑ ก็เป็นหลักการ
เดียวกัน คือร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ก็แก้มาตรา ๒๗ (๑) (๒) มาตรา ๓๕ (๒) เพราะกฎหมายนี้ไปเลือกปฏิบัติ ไปเขียนว่า
ผู้ขออนุญาตซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าต้องเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบ
ธุรกิจซื้อขายล่วงหน้า และมีฐานะทางการเงินมั่นคง มั่นคงแค่ไหนเป็นดุลพินิจ ก็แก้ว่า
และมีทุนจดทะเบียนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้มั่นคงเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจ
ของคนเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายกลุ่มที่ ๒ เป็นกฎหมายที่ปรับให้
สอดคล้องกับหน้าที่ส่วนราชการที่เปลี่ยนไปเพราะการปฏิรูประบบราชการเมื่อปี ๒๕๔๕
นั่นคือร่างพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อไปแก้ไขพระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ปี ๒๕๓๒ ครับ แก้ ๒ มาตรา คือมาตรา ๘ กับมาตรา ๑๐ หลักการสั้น ๆ
ครับ -----

คือมาตรา ๘ เดิมนั้นบอกว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องส่งคำขอผ่านกระทรวงมหาดไทย และให้กระทรวงมหาดไทยส่งให้อัยการดำเนินการ ตอนนั้นอัยการสังกัดกระทรวงมหาดไทยครับ แต่เวลานี้อัยการเป็นหน่วยงานอิสระขึ้นตรงกระทรวงยุติธรรม ก็ตัดกระทรวงมหาดไทยออกเท่านั้นเอง มาตรา ๑๐ ครับ มาตรา ๑๐ บอกว่าถ้าจะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนและรัฐบาลต่างประเทศขอมาให้กระทรวงมหาดไทยออกหมายจับ หรือจะขอให้ศาลออกหมายจับได้ ซึ่งขัดรัฐธรรมนูญ ขัดประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะเวลานี้การจับคนนั้นศาลเท่านั้นที่จะออกหมายจับได้ ก็แก้ให้ศาลเท่านั้นที่จะออกหมายจับได้ กระทรวงมหาดไทยไม่ออกหมายจับแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ผมได้ประสานงานกับกระทรวงยุติธรรม ท่านปลัดกระทรวงยุติธรรมและคณะบอกว่าศึกษาแล้วทั้งกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา และกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน กระทรวงยุติธรรมไม่ขัดข้องที่จะให้สภาแห่งนี้รับหลักการ แต่เมื่อรัฐบาลบอกว่าอยากเอากลับไปคู่อีกเดือนหนึ่งก็ไม่ขัดข้องอีกครับที่จะให้รับไป

กลุ่มที่ ๓ ครับ เป็นกลุ่มที่แก้กฎหมายที่จำกัดเสรีภาพบุคคลเกินความจำเป็น อันเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิเสรีภาพ มี ๓ ร่างครับ ร่างที่ ๑ คือ **ร่างพระราชบัญญัติการกักขังแห่งประเทศไทย** ซึ่งเป็นร่างที่ถ้าไม่แก้ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ได้เลยว่า ไปถึงศาลรัฐธรรมนูญเมื่อใด ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิพากษาว่าขัดรัฐธรรมนูญวันยังค่ำ เพราะเหตุว่ามีคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยไว้แล้วครับว่า การเป็นสมาคมนั้นเขาให้ไปจดทะเบียนกับกระทรวงวัฒนธรรมแล้วก็จบ แต่กฎหมายการกักขังบอกว่าถ้าเป็นสมาคมก็พยานี่ต้องมาขออนุญาต ถ้าการกักขังไม่อนุญาตก็จับไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ การจดทะเบียนนั้นภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า รีจิสเทรชัน (Registration) ในทางกฎหมายนั้นแปลว่า ถ้าครบถ้วนต้องรับจดทะเบียนไม่มีดุลพินิจ แต่การมาขออนุญาตเป็นสมาคมนั้นภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าขอไลเซนส์ (License) แปลว่าถ้าไม่มีใบอนุญาตคุณทำไม่ได้ ถามว่าทำไมขัดรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการกฤษฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เคยมีปัญหามาถึงว่ากฎหมายสภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือบังคับว่า ผู้ขนส่งสินค้าทางเรือคนใดจะส่งสินค้าทางเรือตามจำนวนเงินที่กฎกระทรวงกำหนดต้องเป็นสมาชิกสภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ

ถ้าไม่เป็นจะต้องระวางโทษปรับเท่านั้นเท่านั้นบาทเป็นโทษอาญา คณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมติที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยว่า บทบัญญัติของกฎหมายผู้ขนส่งสินค้าทางเรือที่บังคับให้บุคคลต้องเป็นสมาชิกสภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ นั้นขัดรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญ บอกว่าการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคล เป็นกลุ่มบุคคล เป็นสมาคม เป็นมูลนิธิ เป็นเสรีภาพ ไปถามนักกฎหมายของกรกฏา นักกฎหมายกรกฏาบอกว่าต้องเอาไว้ครับกฎหมายฉบับนี้ ถ้ารัฐบาลจะเอาไว้ก็ไม่ใช่ไรครับ แต่ผมขอให้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่า ถ้าวันหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้สมาคมกีฬาต้องไปขออนุญาต ขัดรัฐธรรมนูญ รัฐบาลผู้รับไปแล้วไม่เสนอกลับมาต้องรับผิดชอบ ร่างกฎหมายต่อไป คือร่างที่ ๖.๕ ครับ เป็นร่างที่แก้ไขกฎหมายเรือจําทหาร ซึ่งท่านสมาชิกฯ ที่เป็นทหาร ก็รู้ดีว่าไม่มีการใช้โทษอันนั้นแล้ว แต่กฎหมายยังเขียนอยู่ครับว่า การลงโทษทหารนั้น มี ๖ สถาน ๓ สถานนั้นเป็นการลงโทษตามปกติ แต่อีก ๓ สถานนั้นฟังดูแล้วสยดสยอง ขัดรัฐธรรมนูญ เพราะเป็นการลงโทษโดยทารุณกรรมและโหดร้าย แล้วทหารเขาก็ไม่เคยใช้มาแล้ว นั่นก็คือการขังห้องมืดโดยไม่มีเครื่องหลับนอน ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง ตาม (๔) นะครับ (๕) คือการเขียนคราบน้ำหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ที แล้ววงเล็บสุดท้ายคือการใช้เครื่อง พันธนาการ ซึ่งความจริงก็ไม่เคยมีการใช้โทษ ๓ โทษนี้มาแล้วก็เอาออกเสีย จะได้ไม่ต้อง มีปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญกันต่อไป อันสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่เป็นเรื่องการ แก้ไขเพื่อไม่ให้จำกัดเสรีภาพเกินจำเป็นอันกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิ เสรีภาพ ก็คือร่างในข้อ ๖.๑๒ อันนี้ก็เป็นเรื่องการเอากฎหมายสุสานฌาปนสถานนะครับ ออกมา เพราะว่ากฎหมายนั้นบอกว่าจะตั้งสุสานนี้ คนที่จะไปขออนุญาตตั้งห้ามเป็นบุคคล ต้องระวางโทษจำคุก คำถามก็คือตั้งสุสานเก็บศพคนกับเผาศพคนนี้ทำไมต้องไปห้าม คนที่ต้องระวางโทษจำคุก ซึ่งอาจจะมีความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องอะไรกันเลยทีเดียว ก็ให้เอาออก-----



แล้วสุดท้ายครับท่านประธานฯ ครับ สุดท้ายเลยจริง ๆ ก็คือกฎหมายลำสามัย กฎหมายลำสามัย นั้นคือพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ จอมพล ป. ออกรับ ออกมาเพื่อที่จะให้คนไทยหยุดกินหมาก ต้องจิบกรรยา ก่อนออกจากบ้านและ ไล่หมวก กฎหมายฉบับนี้มาตรา ๑๔ เขียนอย่างนี้ครับ ถ้าจะให้ผมอ่านให้ท่านสมาชิกฯ และท่านประธานฯ ฟัง แล้วก็ท่านจะเห็นได้ว่าลำสามัยอย่างไรเอง มาตรา ๑๔ นี้ขัด รัฐธรรมนูญชัดเจนครับ บอกว่า สมาคมหรือองค์การใดซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับงานของ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่ว่าจะได้ตั้งอยู่ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตามจะต้องได้รับอนุญาตจาก สภาวัฒนธรรมแห่งชาติก่อนจึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายหรือดำรงอยู่ต่อไปได้ แปลว่าขัดต่อเสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นสมาคมตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ประชุมใหญ่ มาตรา ๑๕ บอกว่าผู้ใดซึ่งชวนให้คนไปเป็นสมาชิกของสมาคมที่สภา วัฒนธรรมไม่ได้อนุญาต คนนั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุก ปรับไม่เกินสองพันบาท จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ขัดรัฐธรรมนูญร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ๒ มาตราที่ยังไม่สยดสยองเท่ามาตรา ๖ มาตรา ๗ กฎหมายวัฒนธรรมฉบับนี้ บอกอย่างนี้ครับ วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจะต้องปฏิบัติตามนอกจากจะได้กำหนดไว้โดย พระราชบัญญัติแล้วให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย อันนี้ละครับที่บังคับให้คน ต้องไล่หมวก จรรยาและมารยาทในที่สาธารณะสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน

(๒) ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน อันนี้ก็มีกฎหมายรักษาความสะอาดอยู่แล้ว

(๓) ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประพฤติตนอันเป็นทางนำมาซึ่ง เกียรติของชาติไทยและพระพุทธศาสนา

(๔) ความมีสมรรถภาพและมารยาทที่เกี่ยวกับการดำเนินงานอาชีพ

(๕) ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและศีลธรรมของประชาชน

(๖) ความเจริญก้าวหน้าทางวรรณกรรมและศิลปกรรม

(๗) ความนิยมไทย



LIART

แล้วบอกต่อไปว่าใครก็ตามที่ไม่ได้ทำตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม
กฎหมายวัฒนธรรมนี้ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือทั้งจำทั้งปรับ ผมก็สอบถามท่านผู้รู้ทางวัฒนธรรมว่ากฎหมายปี ๒๕๕๕ นี้ นอกจาก
จอมพล ป. มาใช้ห้ามคนไทยกินหมาก ให้ใส่หมวก ให้หอมกรรยาก่อนออกจากบ้าน
ให้เขียนตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรซึ่งกระผมไม่รู้ว่าจะเรียกว่าอักษรแบบไหนนะครับ
ที่ตรงตามตัวสะกด หลังจากนั้นเคยใช้อีกไหม เขาก็บอกว่ามีที่ใช้อยู่อันหนึ่งคือการ
กำหนดการเคารพธงชาติไทยครับ ต้องเคารพ ก็ถามต่อไปว่า แล้วการกำหนดการ
เคารพธงชาตินี้ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ ก็นี่ ท่านประธานฯ ครับ
ในท้ายที่สุดถามว่ากฎหมายวัฒนธรรมแห่งชาติฉบับนี้เคยเอาไปใช้อีกหรือไม่หลังจากนั้น
ไม่ได้คำตอบครับ ก็แปลว่าไม่เคยได้ใช้-----

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ได้ใช้แล้วถ้าสมมุติเช่นนี้เอาไว้ทำไมก็เลิกเสียจะได้ไม่เป็นเครื่องมือ
เจ้าพนักงานที่วันดีคืนดีหากกฎหมายอะไรไม่ได้ที่จะเอาผิดคนที่หยิบกฎหมายนี้ขึ้นมา
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่าทั้งหมดนี้ที่ต้องใช้เวลาประมาณ ๔๕ นาที
ในการกราบเรียนทั้งหมดก็เพื่อที่จะกราบเรียนว่า กระผมคิดว่าไม่ว่ารัฐบาลไหนมา
ก็ต้องแก้กฎหมายเหล่านี้ทั้งสิ้น และต้องแก้โดยรีบด่วนด้วย กระผมจึงขอกราบเรียน
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า ถ้าคณะรัฐมนตรีจะรับร่างทั้งหมดนี้ไปพิจารณา
และเมื่อพิจารณาแล้วรีบส่งกลับมาเถอะครับ ก่อน ๑ เดือนก็ได้ สักคำให้หน้าจะได้มีอะไร
พิจารณากันได้ ไม่อย่างนั้นพรุ่งนี้จะต้องประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติอีกแล้วนะครับ
แล้วเวลานี้เวลาเป็นเงินเป็นทองไม่รอทำใคร เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนเสนอ
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่าเวลาที่เหลือไม่ถึง ๑ ปีนั้น หันมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
สังคม การเมืองด้วยการให้ความสนใจกับการนิติบัญญัติ เจริญรอยตามพระบาทสมเด็จพระ
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเถอะครับ ท่านจะได้ทำอะไรให้กับบ้านเมืองที่รัฐบาลใหม่
ที่เขามาแล้วเขาแก้ไม่ได้ ยกเว้นเขาจะเลิกหรือแก้กฎหมาย อันนั้นเองถึงจะได้ชื่อว่าท่านได้
ทำการเปลี่ยนแปลงที่เกิดประโยชน์แก่บ้านแก่เมือง อย่าไปทำนโยบายที่พอรัฐบาลใหม่มา
เขาเปลี่ยนได้เลยครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าเมื่อสภาแห่งนี้เอื้อเพื่อรัฐบาล
โดยรัฐบาลไม่ได้ร้องขอสภาแห่งนี้แก้ไขข้อบังคับฯ ของตัวเอง ให้คณะรัฐมนตรีรับร่างทั้ง
๑๓ ร่างนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๑ เดือนได้ รัฐบาลก็ควรที่จะเอื้อเพื่อร่วมมือกับสภา
แห่งนี้พิจารณาโดยเร็ว จะเสนอร่างใหม่เข้ามาประกบก็ไม่ว่าครับ จะเสนอร่างเดิมเข้ามา
ก็ยินดีครับ และวันนี้ถ้าหากว่าจะเมตตารับเสียบางร่าง เช่น ร่างกฎหมายธุรกรรม
อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรัฐมนตรีไอซีที (ICT) ท่านพร้อมที่จะรับแล้ว เพียงแต่ท่านต้องทำตามมติ
กรรม. นั้น จะไม่ดีกว่าหรือครับ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพียงเท่านี้ และขอความเมตตา
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่าโปรดทบทวนอีกครั้งหนึ่งเถอะครับ อย่างไรก็ตามเสียก็เป็น
ความร่วมมือกับสภาแห่งนี้และรัฐบาล ผู้เสนอไม่ได้มีเจตนาเป็นอื่นใดทั้งสิ้น นอกจาก
จะช่วยงานรัฐบาลและบ้านเมืองครับ ขอบพระคุณครับ



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประสิทธิ์ โฆวิไลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอกราบเรียนประธานสภาฯ ที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ขอเอ่ยนามด้วยคืออาจารย์วรศักดิ์ ซึ่งในเรื่องที่ท่านได้อธิบายย่อ ๆ เกี่ยวกับในเรื่องของ
ความเป็นมาของร่างกฎหมายทั้ง ๑๓ ฉบับนั้น ฟังดูแล้วก็เข้าใจดีขึ้น ผมเชื่อว่าท่านมีเจตนา
ที่ดี แล้วก็มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยรัฐบาลด้วย แต่อย่างไรก็ตามคณะรัฐมนตรีนั้นมีความ
ขอรับร่างกฎหมายทั้งหมดเพื่อที่จะไปทำการพิจารณาตามระเบียบข้อบังคับฯ ในข้อ ๑๑๑
แล้วก็จะดำเนินการที่จะส่งมายังสภา ที่นี้ข้อเสนอแนะของท่านอาจารย์ดอกเตอร์วรศักดิ์
ที่บอกว่าในส่วน of ร่างกฎหมายนั้นถ้าบางฉบับซึ่งสามารถที่จะส่งเข้ามาก่อนหน้านี้
ทางรัฐบาลก็คงจะยินดีที่จะให้ความร่วมมือ เพราะว่าท่านมีเจตนาดีที่จะสร้างกฎหมายที่ดี
อันนี้ก็คงจะเป็นวัตถุประสงค์ที่ท่านอาจารย์นั้นได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งที่ยังเป็นอาจารย์อยู่
แล้วก็ทำอยู่ในทุกวันนี้ ฉะนั้นในเรื่องนี้ผมจะได้ขออนุญาตจากทางสภาว่าขออนุญาต
เพื่อรับไปพิจารณา แล้วก็จะได้ปฏิบัติตามข้อบังคับฯ ต่อไป ขออนุญาตจากท่านประธานฯ
ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางคณะรัฐมนตรีขออนุญาตสภา
รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับสภาว่าจะอนุญาตหรือไม่ครับ
ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะอนุญาตหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุญาตกรณาคดปุม
เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรไม่อนุญาตกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน ดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติอนุญาตให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนะครับ เชิญคุณดวงมีอะไรครับ

นายดวง อันตะไชย : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ดวง อันตะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมว่ารัฐบาลและสภาแห่งนี้ก็ต้องขอบพระคุณ ท่านอาจารย์วรศักดิ์และคณะที่ได้ช่วยทำงานสร้างสรรค์ในสภา แต่ผมมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้ไปประกอบการพิจารณาเพื่อประโยชน์ของประชาชน คือร่างพระราชบัญญัติยาและร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ในมาตรา ๑๔ (๓) ครับ ถ้าไปดูในร่างเดิมนั้น ผมมีความเข้าใจอาจจะไม่ตรงกันแล้วคงจะต้องกลับไปพิจารณาว่า ร่างเดิมนั้นกำหนดคุณสมบัติเอาไว้ว่ามีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย แต่ว่าร่างใหม่ที่ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมนั้น เขียนบอกว่ามีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย คำถามของผมก็คือว่า ถ้าอย่างนั้นจะเป็นการเปิดช่องให้ต่างประเทศเข้ามาทำมาค้าขายในประเทศไทยใช่หรือไม่ อันนี้เป็นเรื่องที่จะเป็นข้อสังเกตต่อทางรัฐบาลจะได้ไปลองพิจารณา ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๖.๑๔ นะครับ
ญัตติเรื่องขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและปรับปรุงสิทธิกำลังพลของกองทัพไทย พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ เป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติ : เชิญ พลเอก ปฐมพงษ์ ครับ

พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอ
 ญัตติตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและปรับปรุงสิทธิกำลังพลของกองทัพไทย
 อันเนื่องมาจากว่าสิทธิกำลังพลของกองทัพไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถที่จะให้กำลังพล
 ของกองทัพไทยมีความพร้อมและก็ได้รับความสุขอย่างเพียงพอต่อสถานการณ์ของชาติ
 บ้านเมืองที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจากการที่เราได้มีวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ตามแนว
 ชายแดน การปฏิบัติการก็ไม่ว่าจะเป็นการปราบปรามยาเสพติดหรือว่าการปราบปราม
 การค้าที่ผิดกฎหมายตามแนวชายแดนตามภารกิจของรัฐบาล รวมไปถึงความไม่สงบ
 ในภาคใต้ ทหารที่ได้รับบาดเจ็บและทุพพลภาพได้รับความทุกข์ทรมานอย่างมาก
 การตอบแทนต่าง ๆ มีปัญหาการกลับมาเยี่ยมครอบครัวมีปัญหา เนื่องจากเบี้ยเลี้ยงและ
 เงินเดือนต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะให้กำลังพลเหล่านั้นกลับมาเยี่ยมครอบครัวซึ่งมีการสับย้าย
 กำลังลงไปดำเนินการปฏิบัติการในภาคใต้ -----

นอกจากนั้นทหารซึ่งพิจารณาการรบที่ผ่านมาในอดีตตั้งแต่ครั้งการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ เงินบำนาญต่าง ๆ ก็ไม่สามารถที่จะชดเชยต่อค่าครองชีพที่สูงขึ้นในสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของสิทธิกำลังพล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเครื่องราชฯ ตลอดจนที่พักอาศัยหรือว่าสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องของการสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนความภาคภูมิใจในเกียรติยศและศักดิ์ศรีของความเป็นทหาร ก็ทำให้ขวัญและกำลังใจน้อยลงไป ทำให้ประสิทธิภาพต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไม่สามารถที่จะบรรลุภารกิจที่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามทุกคนตั้งใจเข้ามาเป็นทหารแล้วก็พร้อมที่จะสละชีพเพื่อชาติและราชบัลลังก์ ในความเป็นนายทหารซึ่งกระผมได้คุยกับอดีตผู้บังคับบัญชาชั้นสูงตลอดจนบุคคลที่ตระหนักดีถึงความสำคัญของกองทัพต่างเห็นพ้องกันว่าเรื่องแบบนี้ควรจะมีการปรับปรุง ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสอดคล้องต่อการเสนอญัตติ กระผมขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและปรับปรุงสิทธิกำลังพลของกองทัพไทย โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : สักครูได้ไหมครับ ยังไม่ทราบว่าสภาจะรับหรือเปล่า ค่อยเสนอรายชื่อภายหลัง

พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ : กระผมขอให้สภาได้กรุณารับรองญัตติที่ผมเสนอด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายครับ เชิญท่านเพชรครับ



นายพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม นายพชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมได้ดูญัตติของ
 ท่านสมาชิกฯ ที่เสนอในเรื่องของการตั้งคณะกรรมการวิสามัญในเรื่องนี้เกี่ยวกับ
 เรื่องสิทธิกำลังพลของกองทัพ ผมคิดว่าไม่ว่าจะเป็นทหารผ่านศึกหรือในลักษณะของ
 ทหารประจำการแล้วก็กำลังพลต่าง ๆ กระผมเห็นด้วยในสาระสำคัญ กระผมคงไม่
 อภิปรายมากนัก แต่กระผมขอปรึกษาท่านผู้ตั้งญัตติว่า ท่านจะเห็นด้วยกับกระผมไหม
 ถ้าหากว่าผมจะขอเปลี่ยนชื่อคณะกรรมการชุดนี้ จะขอเปลี่ยนเป็นว่า คณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย ผมคิดว่าถ้าข้อความ
 เป็นอย่างที่ผมได้นำเสนอจะเป็นการพิจารณาในภาพกว้างของการพิจารณาว่า
 กำลังพลในกองทัพไทยในเรื่องในชั้นต่าง ๆ หรือในบุคลากรในหมวดต่าง ๆ หรือว่า
 ในกองทัพ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการประจำ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการทหารผ่านศึก หรือเป็น
 ข้าราชการอะไรต่าง ๆ ก็สามารถที่จะพิจารณาได้ทั้งหมด ถ้าจะเขียนอย่างที่ท่านได้เขียนว่า
 ศึกษาและปรับปรุงจะเป็นกรณีที่ค่อนข้างที่จะแคบ ผมคิดว่าถ้าหากท่านเห็นด้วยกับ
 กระผม กระผมคิดว่าขอเปลี่ยนชื่อเป็นว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิ
 ประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเหมาะสมแล้วก็สามารถที่จะ
 ดำเนินการได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก ปฐมพงษ์
 พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ : ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้ใดต้องการอภิปราย
 อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็จะถามว่า
 จะเห็นชอบที่จะให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชื่อตามที่พูดเมื่อกี้พิจารณาศึกษาสิทธิ

ประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย จะถามมติว่าจะเห็นชอบให้ตั้งกรรมการหรือไม่ ถ้าเห็นชอบด้วยก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเพื่อไม่เห็นชอบก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

- ๑๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เห็นด้วย ๑๒๔
 ไม่เห็นด้วย ๒ งคออกเสียง ๑ นะครับ เป็นอันว่าเห็นชอบด้วยในการที่จะตั้งกรรมการครับ
 เชิญเสนอตั้งกรรมการสักกี่คนครับ

พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ : ทั้งหมด ๓๑ นายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นไหม
 ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๓๑ คนครับ แล้วที่
 ข้อบังคับฯ ข้อ ๔๐ ว่าจะต้องมีผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกฯ อยู่ ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ แต่ไม่เกิน
 กึ่งหนึ่ง เชิญเสนอครับ

พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ : สำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๒. นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
๓. พลเรือเอก นคร อรัณยะนาค
๔. นายอำพน กิตติอำพล
๕. นายกำแหง ภริตานนท์
๖. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๗. นางประภา เหดระกุล ศรีนวลนัค
๘. นายไชย ไชยวรรณ
๙. นายจุฑาทวีชัย อินทรสุขศรี
๑๐. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์
๑๑. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ
๑๒. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์



๑๓. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
๑๔. นางสุนันทา สมบุญธรรม
๑๕. นายวินัย สมะออน
๑๖. พลเอก อาทร โลहितกุล
- บุคคลภายนอก
๑. พลเอก ทศรัฐ เมืองอ่ำ
๒. พลเอก ประพาฬ นิลวงศ์
๓. พลอากาศเอก ไพบูลย์ จันทร์หอม
๔. พลเอก พิษณุ อุไรเลิศ
๕. พลเอก เหมรัฐ ขำนิล
๖. พลโท มนตรี ชมภูจันทร์
๗. นายปราโมช รัฐวินิจ
๘. พันเอก สนธิ นวกุล
๙. นาวาอากาศเอก เกรียงศักดิ์ หนองปิงคำ
๑๐. ร้อยเอก วรรณโน กริมละ
๑๑. ร้อยตรีหญิง สิริกร นัฏภุมิ คงคาลักษณ์
๑๒. จำสืบเอก วิจารณ์ เลี้ยงตระกูล
๑๓. พันจ่าเอก กฤษณะ บำรุงเขต
๑๔. จำสืบเอก วรวิทย์ ศรีธาตุ
๑๕. พันจ่าอากาศเอก บุญลือ พูลทรัพย์

รวมทั้งหมด ๓๑ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองก่อนครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 เชิญเลขธิการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์
 ของกำลังพลในกองทัพไทย ๓๑ ท่าน มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
๒. นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
๓. พลเรือเอก นคร อรัณยะนาค
๔. นายอำพน กิตติอำพน
๕. นายกำแพง ภริตานนท์
๖. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๗. นางประภา เหวตระกุล ศรีนวลนัค
๘. นายไชย ไชยวรรณ
๙. นายจุฑาธวัช อินทรสุขศรี
๑๐. นางสุรางค์ เปรมปรีดิ์

๑๑. นายกิตติ ลឹมชัยกิจ
๑๒. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
๑๓. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา
๑๔. นางสุนันทา สมบุญธรรม
๑๕. นายวินัย สะมะฮุน
๑๖. พลเอก อาทร โลहितกุล
๑๗. พลเอก ทศรฐ เมืองอ่ำ
๑๘. พลเอก ประพาพ นิลวงศ์
๑๙. พลอากาศเอก ไพบุลย์ จันทร์หอม
๒๐. พลเอก พิษณุ อุไรเลิศ
๒๑. พลเอก เหมรัฐ ขำนิล
๒๒. พลโท มนตรี ชมภูจันทร์
๒๓. นายปราโมช รัฐวินิจ
๒๔. พันเอก สนธิ นวกุล
๒๕. นาวาอากาศเอก เกรียงศักดิ์ หนองปิงคำ
๒๖. ร้อยเอก วรรณโน กริมละ
๒๗. ร้อยตรีหญิง สิริกร นัฏฐภูมิ คงคาลักษณ์
๒๘. จำสิบเอก วิจารณ์ เลี้ยงตระกูล
๒๙. พันจ่าเอก กฤษณะ บำรุงเขต
๓๐. จำสิบเอก วรวิทย์ ศรีชาติ
๓๑. พันจ่าอากาศเอก บุญลือ พูลทรัพย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรับ ท่านผู้เสนอญัตติ
 ขอดำเนินงานภายใน ๕๐ วัน ท่านสมาชิกฯ จะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ภายใน ๕๐ วัน
นะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๖

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ นะครับ คือเรื่องจะตั้งกรรมการวิสามัญ
ยกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและ
กรรมการ โดยเหตุที่ว่า มีข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖๗ วรรคสอง กำหนดให้สภาแห่งนี้
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญยกร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันประกาศใช้ข้อบังคับฯ นี้
ดังนั้นในลำดับแรกก็จะขอให้ที่ประชุมกำหนดว่าจะมีกรรมการสักกี่คนครับ
เชิญคุณ วัลลภ ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ตามที่ท่านประธานฯ ได้อ้างถึงข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖๗
นะครับ ขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ ว่าตอนที่ประกาศฉบับนี้ประกาศ ๑๐ พฤศจิกายน
ขณะนี้ก็เลย ๓๐ วันตามกำหนดในข้อบังคับฯ ไปแล้ว ซึ่งเข้าใจว่าก็คงไม่มีปัญหาอะไร
นะครับ เพียงแต่ว่าเป็นสิ่งที่ข้อบังคับฯ เขียนไว้เช่นนั้น ทีนี้เมื่อท่านประธานฯ ดำริเรื่องนี้
ขึ้นมาผมขออนุญาตหารือผ่านท่านประธานฯ ว่า เนื่องจากข้อบังคับฯ นี้เราได้บอกว่า
ขณะที่ยังไม่มีการประมวลจริยธรรมของเราเองให้ใช้ประมวลจริยธรรมของวุฒิสภา
ของกรรมการไปพลางก่อน ซึ่งอันนี้ใช้อยู่นะครับ ผมขออนุญาตเสนอท่านประธานฯ ว่า
เมื่อเราใช้ของสมาชิกวุฒิสภาชุดที่แล้วไปพลางก่อนนี้เรายังพอจะมีเวลา ขออนุญาตหารือ
ผ่านท่านประธานฯ ว่าขอให้มีการสภาขึ้นมาเสร็จก่อนได้หรือไม่ เพราะในกิจการสภานี้
จะประกอบไปด้วยประธานทุกคนแล้วก็บุคคลที่เราเลือกตั้งในที่ประชุม และจะทอเวลา
เป็นระยะจะได้รู้เรื่องสภามากขึ้น เพราะการตั้งคนขึ้นไปร่างประมวลจริยธรรมต้องเป็นคนที่
เข้าใจเรื่องสภาพอสมควร เพราะฉะนั้นขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ว่าเลื่อนออกไปก่อน
ได้หรือไม่จนกว่าจะมีกิจการสภา แล้วกิจการสภาจะดำเนินการคัดเลือกให้ จะได้เป็นระบบ
มากขึ้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับ หรือว่า
จะตั้งคณะกรรมการกิจการสภาก่อน เพื่อนสมาชิกฯ ครับ มีความเห็นเป็นอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้ากระนั้นเลื่อนไปก่อน
จนกว่าจะมีกรรมการกิจการสภานะครับ ตกลงเป็นอันว่าจบในวาระอันนี้ครับ

ระเบียบวาระอื่น ๆ ไม่มีแล้ว ผมมีประกาศทางธุรการนิดหนึ่งว่า เดิมที
กำหนดไว้ว่าจะประชุมกิจการของสหภาพรัฐสภาในวันพรุ่งนี้หลังจากระเบียบวาระประชุม
แล้ว ขอเลื่อนการประชุมนี้ออกไปก่อนนะครับ ระเบียบวาระไม่มีแล้ว แล้วก็พรุ่งนี้ยังไม่มี
ระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นพรุ่งนี้ก็งดการประชุมด้วย ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๕ นาฬิกา